

Jeg kan bare sige til hr. Ole Sohn, at ældreområdet fik tilført de her penge, 0,5 mia. kr., som vi havde lovet dem, allerede den 1. juli i år, og man kan derfor ikke mærke den vækst i budgettet, som hr. Ole Sohn efterlyser, fordi de allerede i år har fået udbetalt pengene, allerede før man skulle levere den vare, der var bedt om.

Til hr. Henrik Sass Larsen vil jeg sige, at når der ikke er så meget med om skattelettelser i min ordførertale, skyldes det jo, at der i aftalekomplekset omkring finansloven faktisk kun er én side, én passus om skattelettelser. Det var den side, som Socialdemokraterne ikke ville være med til, nemlig i aftalen om »Flere i arbejde«. Jeg kan sige ganske klart, at vi ønsker, at skattelettelser skal være finansieret krone til krone, og vi har ingen planer om at skære i overførselsindkomsterne.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Den 6. december kunne man i Jyllands-Posten læse, at beskæftigelsesministeren synes, det er vigtigt, at der er sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, og han kritiserede arbejdsgiverne for ikke at gøre nok for børnefamilierne, ikke at investere i fremtidens arbejdskraft, børnene.

Kl. 13.10

Det kan vi Socialdemokrater godt være enige med ministeren i, men problemet er bare, at regeringen kaster med sten, selv om de selv bor i et glashus. Det ser man tydeligt, når man læser dette års finanslov. Regeringens aftaler med kommunerne har nemlig ført til, at kommunerne er nødt til at skære ned på børnepasningen. KL vurderer, at de kommer til at spare 500 mio. kr. på pasning af vores børn.

Beskæftigelsesministeren bruger altså rigtig meget krudt, rigtig meget fin retorik på at skælde ud på arbejdsgiverne, mens regeringen selv skærer ned på det vigtigste, vi har.

Jeg vil godt spørge hr. Kristian Jensen, om Venstre er enig med beskæftigelsesministeren i, at man skal prioritere vores børn. Hvis hr. Kristian Jensen er enig i det, hvorfor har regeringen så indgået så skræppe aftaler med kommunerne, og hvorfor er Venstre imod en børnepasningsgaranti, der kunne give medarbejderne og arbejdsgiverne sikkerhed for at få pasning af deres børn?

Hvis hr. Kristian Jensen var arbejdsgiver, ville hr. Kristian Jensen så ikke bede beskæftigelsesministeren om at stikke piben ind og feje for egen dør, før han fejer for andres?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu fik vi jo Venstres ordfører til i fredags at indrømme, at der ikke var noget som helst juridisk i vejen for, at man ændrede på kulbrinteskatten, altså beskatning af Nordsøen. Det vil sige, at der ligger 6 mia. kr. og svømmer rundt, som Venstre ikke ønsker at inddrive i skat. Det er ellers tiltrængte penge, må man sige, mange af de steder, hvor der nu skæres ned rundt omkring. Men det fik vi altså slået fast i fredags.

Nu har vi haft noget tid til at kigge på finansloven for 2003, og der er jo så fundet yderligere 1,7 mia. kr., som så kommer til at ligge og svømme rundt. Og det drejer sig om de penge, der ikke bliver inddrevet i skat til næste år, fordi regeringen skærer i antallet af medarbejdere i den centrale selskabs ligning, altså dem, der sidder og kontrollerer selskabernes skatteansættelser.

Man budgetterer simpelt hen åbenlyst med, at man går fra 10 mia. kr. til 8,3 mia. kr. på finansloven, det vil sige, at der mangler 1,7 mia. kr.; det går man ned på grund af det her. De to tal står i fuldstændig forlængelse af hinanden.

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Jensen, om han vil indvie befolkningen, offentligheden i argumentationen og tankegangen bag den form for prioritering.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Ja, endnu en gang skulle vi høre floskler og flotte ord om at få brudt den negative sociale arv. Men med finanslovsforslaget har vi jo så fået det sort på hvidt, at ideologi bliver prioriteret frem for sund fornuft, at systemer og parti programmer kommer før det enkelte menneske.

På onsdag skal vi behandle et forslag om fjernelse af anciennitetsprincippet i vuggestuer og børnehaver. Vi risikerer at vende tilbage til situationen før 1997, hvor børn af arbejdsløse enten kom bagest i køen eller slet ikke fik en plads.

Vi er nogle herinde, der mener det, når vi siger det, at forældre er de bedste til at være forældre, at forældre er de bedste til at finde ud af, om deres børn har behov for at komme i dagtilbud. Vi er sikre på, at forældre godt kan klare den opgave, og de behøver ikke moralske pegefingre fra Folketingets partier eller have en kommune til at bestemme, om deres børn skal i dagtilbud nu eller senere. Der er altså meget langt fra de flotte ord om at bryde den negative sociale arv, som regeringen siger gang på gang også